

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

CACODOX. At nostri maximè Patrum affirmāt sese veterum consensum consensio habere, atque doctrinam suam, cum pri nē Luthe- scorum patrum doctrina maximè con- rani non uenire, vnde haud raro quoque dogma habent. ta sua, autoritatibus & sententijs eorū confirmant, ORth. Libris satis multis nostrarum partiū doctores demonstra- uerunt, doctrinam vestrorum ex dya- metro pugnare, cum doctrina prisco- rum patrum. Quòd etiam plerique ve- strum licet non audeant cofiteri ore, in- tus tamen conscientia dictante intelli- gere possent, nisi obstinata & pertinax superbia eorum tanta esset, vt malint scientes & volentes perire, secumq; in- numeros in perditionē trahere, quàm salubriter errores malè seminatos reuo- care. Vnde etiam à vestris, nihil aut cer- tē parum responsum est nostris, quan- tumuis multi essent, qui multos haud aspernandos ēderent libros. Cum enim vestri mundum replerent, libris pestife- ris dogmatibus plenis, & nostri econ- tra Catholicos æderent codices, qui- bus

IOAN. SLOT. GEF.

bus & praua dogmata conuinceret, aut errantes reuocarent, aut catholicos in fide orthodoxa continerent, vestri omnia hæc surda aïre transeuntes & clausis oculis ac conniuentibus dissimulantes, sic sese in scriptis suis habuerunt, perindeq; gloriati semper sunt, tanquã nemo nostrorum hæctenus fuerit, qui illis vel potuerit contradicere, eosq; reuincere, vel ausus fuerit aduersum eos mutire. Cum tamen tot tantique viri, præclaris voluminibus toti orbi manifestissimum fecerint, vestrorum doctrinam, non solum palam aduersari sacrosanctis œcumenicis concilijs, patrum sententijs, ecclesiæq; receptis consuetudinibus, verum etiã scripturis sacris. Quæ omnia ita sese habere comperirent vestri, si vel semel dignaretur nostrorum tractatus euoluere. Sed nihil vobis placeat, nisi quod à Luthero, Bucero, Melancthone, cæterisq; errorum ducibus editur, aliorum autem tractatus, ne aspicere quidem dignamini, sed ilico vt libri alicuius titulus nomen præ se tulerit catholici cuiuspiam scriptoris, tanquam

DE
quam p
& flamm
Vulcan
in princi
cerunt. N
xorum v
bant se
ea Vulca
Sed quã
rum acer
initio se
eos scrip
quos fac
pter qua
nelibro
tamen n
bus, nihi
scribaba
rantes q
adportab
bantur, r
mulaban
gloriosu
mero ses
sponder
sed libel

quam papisticus & nugatorius reijcitur
 & flammis dignus prædicatur, aut certè
 Vulcano reuera traditur. Quod reuera
 in principio sectæ haud indiligenter fe-
 cerunt. Nam coemptis vndiq; Orthodo-
 xorum virorum scriptis, quibus cerne-
 bant sectam suam acerrimè impugnari,
 ea Vulcano aut Neptuno commiserunt.
 Sed quū cresceret in immensum libro-
 rum aceruus (multi enim nostrorum ab
 initio sectæ vsq; in hunc diem aduersus
 eos scripserunt) creuerunt & expensæ,
 quos faciebant in coëptione librorū, p-
 pter quas à coemptione & combustio-
 ne librorum cessare coacti sunt, verun-
 tamen non à perfidia aut solitis mori-
 bus, nihil eorum legentes quæ à nostris
 scribebantur, nihil pbantes nilq; admi-
 rantes q̄ quæ à suis doctoribus subinde
 adportabātur. Nostros legere dedigna-
 bantur, respondere autem eis aut dissi-
 mulabant, aut formidabant, Et hoc sibi
 gloriosum existimantes, de hoc se penu-
 mero sese iactitabant. Quòd si fortè re-
 spondere visi sunt, nō ad rē respondēt,
 sed libellis famosis, mēdacijs, conuitijs,
 calum-

IOAN. SLOT. GEF.

calumnijs & contumelijs id agunt, quibus non tam respondere, quàm catholicos & orthodoxos viros fatigare, ab incepto deterrere, atque omnibus odiosos reddere adnituntur. Vnde eadem quoque ratione moti in publicis ad populum concionibus, ecclesiæ propugnatores & filios, non dicendis quotidie conuitijs incessant, & linguæ vomere proscindunt, vt non tam diuini præcones, quàm bonorum & honestorum hominū detractores dici meritò possint.

CAPVT VIII.

Patres quo
modo &
quando ci
tent aduer
sarij,

Quòd autem asseris eos haud raro doctrinam suam sententijs patrum corroborare, id non faciunt, nisi quando pro se vident facere eorum sententias. Etenim si quid apud patres inuentum fuerit, quod eorum erroribus patrocinari videatur, aut quod eò detorqueri possit, ita vt vel saltem appareat aptè dictum ad cōfirmationem erroris, mirum dictu, quàm illud inculcent, quàm prædicent, quàm extollant, quàm illud Rhetorum flosculis exornent, & illius sententiæ autorem ad cœ-
lum

DE
lum v
nia à f
bus gr
ta, & e
cum ip
tes eos
fos, & i
se hum
sint, sec
sint. Ita
desipiū
recipiū
lunt. Si
confir
hoc rec
prauis
reijciū
dum est
ergo co
partim
& à que
sunt, qu
luce. C
fensio
summa
habent.

lum vsque efferant. Reliqua verò omnia à sanctissimis & doctissimis patribus grauisimisque; viris benè conscripta, & eorum erroribus aduersantia, vna cum ipsis autoribus reijciunt, asserentes eos homines fuisse, & humanum passos, & idcirco dicta eorum figmenta esse humana, quasi verò ipsi homines non sint, sed dii, qui errare aut labi non possunt. Ita arrogantes & stolidi homines desipiunt atque insaniunt. Patres itaque recipiunt quos volunt, & quando volunt. Si inueniunt aliquid in eis, quod confirmare videatur eorum hæreses, hoc recipiunt, si quid verò quod eorum prauis dogmatibus repugnat, id statim reijciunt, & solis sacris scripturis standum esse clamitant ac contendunt. Non ergo consensionem patrum habent quos partim recipiunt, partimque reijciunt, & à quorum dogmatibus tam longè ab sunt, quàm abest nox à die, & tenebræ à luce. CA. Quanquam iudicio tuo consensionem patrum nostri non habeant, summam tamen inter se consensionem habent, atque in doctrina maximè conueniunt.

V niunt.

IOAN. SLOT. GEF.

Consensio
nem inter
se non ha-
bent Lu-
therani,

niūt. OR. Quòd affirmas verstros sum-
mam inter se consensionē atq; concor-
diam habere, falsissimū esse, nemo est
(modo rectè sapiat) q̄ ambigere possit.
Quēadmodū em̄ patres vestri Hussitæ
(vt autor est Ancas Syluius in hist. Bo-
hemica) in Thaboritas, Adamitas, Ore-
bitas, & Orphanos secti fuere, sic quoq;
Lutheri secta in Zvinglianos, Anaba-
ptistas, Sacramentarios & alios nescio
quos illico diuisa est. Nam quemadmo-
dum ipsi se ab Ecclesia diuiserunt, sic
inter se quoque statim secti sunt, atque
ex ipsis sectæ diuersę exortæ sunt, illa
ipsa dogmatum suorum repugnantia
demonstrantes, se non à spiritu verita-
tis, sed mendacij impulsos & agitados,
qui mendacij pater quum sit, falsos et
mendaces, inconstantes & discordes
clientulos suos facit. Vnde fermè tota
pud vós sunt sectæ, tot noua dogmata,
quot sunt doctores. Sed nec ipsi docto-
res vestri sibi constant, ita vt familia-
res illis sint antilogiæ & contradic-
tiones, quemadmodum Iohannes fabri E-
piscopus Viennensis ad oculum com-
monstra-

Doctores
Luthera-
norum nō
sibi con-
stant.

DE
monstr
Antilo
doctis
ticipite
scipuli
sunt, ve
ergo co
sunt, qu
diuersa
sectò n
stros re
consent
altero d
gument
diabolo
tra euid
tas, Apo
magistr
fos & in
mè con
uerint a
omnes i
sentium
nam E
lamque
men ca

DE RET FIDE ORT. 148

monstravit de Lutero in Babylonica
Antilogiarum Martini Lutheri. Et vir
doctissimus Iohannes Coclæus in Sep-
ticipite suo, quibus Lutherus atque di-
scipuli eius, ne verbum quidem ausi
sunt, vel potuerunt respondere. Quam
ergo consensionem inter se habere pos-
sunt, qui in tot sectas scissi sunt, & tam
diuersa atq; repugnantia sapiunt? Pro-
fectò nemo adhuc hætenus apud ve-
stros repertus est, qui plenè cum alio
consentiret, quin potius in aliquo ab
altero dissideret, quòd validissimi ar-
gumenti loco est, eos à patre mendacij
diabolo suscitatos, quemadmodù econ-
tra euentissimum signum est, Prophe-
tas, Apostolos, Ecclesiæ doctores atque
magistros, à spiritu veritatis fuisse mis-
sos & inspiratos, quòd inter se maxi-
mè conuenerint, nec in suis discrepa-
uerint assertionibus. Vestri quidem
omnes in hoc conueniunt atque con-
sentiunt, vt aduersus Ecclesiam & sa-
nam Ecclesiæ doctrinam agant, il-
lamque explodant, in certis ta-
men capitibus dissentiant, non dissi-

Aduersa
rija diabo
lo excitasi

V 2 miles

IOANN. SLOT. GEF

Hæretici
licet inter
se disside-
ant, in op-
pugnanda
tamen Ec-
clesia con-
ueniunt.

miles Herodi & Pilato, qui quanquam
priuatis odijs & inimicitijs laborarent,
in Christi tamen innocentis iniurias &
necem conuenerunt. Et quemadmo-
dum infideles omnes (licet infidelium
perfidia in Mahumetanos, Tartaros, Pa-
ganos, & Iudæos distrahatur) in hoc cō-
spirarunt, vt Christianam fidem eiusq;
cultores extinguant, sic quoque vestri,
quāquam in sectas secti sint varias, vna-
nimes tamen in oppugnanda Ecclesia
(ipsi Papisticum, imò Antichristi re-
gnum vocant) reperiuntur, omnes in
perfidia consonant, & in impietate co-
pulātur, haud dissimiles oculis strabis,
qui auerti & auersari à se inuicem viden-
tur, cum vnum videant, & non intuitu,
sed positione discordent, si tamen dis-
cordiæ magis argui debent, quàm cæci-
tatis. Et quemadmodum vix atque flu-
mina, quanquam in diuersum tendant
atque scindantur, eadem tamen in se-
ipsa reuertuntur & confluunt, sic & apud
vestros præ impietatis immanita-
te contingit, nam inter se dissident, &
tamen in oppugnanda orthodoxa &
catholica

DE
cathol
ergo c
cordia
beant
Quoc
omnib
bis loc
inter s
gnare
dum d
tur, &
nus fin
de suo
los, qu
minib
per te
ecclesi
Dictu
quanc
de qu
quom
autori
ni, & C
ctabar
arsuro
mihi(

catholica veritate conueniunt. Non est ergo quòd de vlla consensione vel concordia vestri gloriari possint, quam habeant, vel cum patribus, vel inter se, ^{In 10 capi} te Oseæ.

Quocirca rectè D. Hiero. in genere de omnibus hæreticis loquens, etiã de vobis loquutus est, dicens: Hæreticorum inter se corda diuisa, & contrarijs repugnare sententijs, etiam ipsi non negant, dum diuersa sentiunt. Vnde disperdentur, & confringet siue suffodiet dominus simulachra vel altaria eorum, quæ de suo corde finxerunt, & vastabit titulos, quibus singuli suis appellantur nominibus, & vocauerunt nomina sua super terras suas, vt nequaquam Christi ecclesiæ, sed illius vel illius esse dicant. Dictum est quo animo, quomodo, & quando patres citentur ab aduersarijs, de qua re pulchrè scribit Vincen. Lirin. quomodo Donatistæ, & cæteræ pestes, auctoritate beatissimi martyris Cypriani, & Cõcilij Aphricani, baptizare se iactabant, quos etiam affirmat in æternũ arfuros esse cum diabolo. Quod quidẽ mihi (inquit (diuinitus) videt promulgatum

IOANN SLOT HEF.

gatum esse iudicium, ppter eorum maxime fraudulentiam, qui quum sub alieno nomine, hæresim concinnare machinantur, captant plerumq; veteris cuiuspiam viri scripta, paulo inuolutius ædita, quæ pro ipsa sui obscuritate, dogmati suo quasi cõgruât, vt illud nescio quod quodcunq; proferût, neq; primi, neq; soli sentire videantur. Quorum ego nequitiam, duplici odio dignam iudico, vel eò quòd hæreses venenum propinare alijs non pertimescunt, vel eò etiam quòd sancti cuiusq; viri memoriã, tanquam sopitos iam cineres, pphana manu ventilant, & quæ silentio sepeliri oportebat, rediuiua opinione diffamât, sequentes omnino vestigia, autoris sui Cham, qui nuditatem venerandi Noe, nõ modò operire neglexit, verùm quoq; irridendam cæteris enütiauit. Vnde tantam læsæ pietatis meruit offensam, vt etiam posteri ipsius, peccati sui male dictis obligarêtur, beatis illis fratribus, longeq; dissimilibus, qui nuditatem ipsam reuerendi patris, neque suis temerare oculis, neque alienis patere voluerunt.

Cham filij qui sint

D
runt. S
eum. Q
proba
beata i
sunt. h

L

ritate a
quiden
stum c
ab ipfi
lorum
succed
rie, &
matur
toritas
est? O
ritas li
excõm
item p

DE RETI. FIDE OR. 150

runt. Sed auersi (vt scribitur) texerunt eum. Quod est, erratū sanctiviri, nec ap-
Gen. 9.
probasse, nec prodidisse, atque idcirco beata in posteros, benedictione donati sunt. hæc ille.

LIBER OCTAVVS.

CAPVT I.

Tertio loco si meministi Cacodoxe, tenuit D. Augustinum in gremio Ecclesie autoritas miraculis inchoata, spe nutrita, charitate aucta, vetustate firmata. De qua quidem autoritate lib. 11. contra Faustum cap. 2. etiam ait: Ecclesie autoritas ab ipsis fundatissimis sedibus Apostolorum, vsque ad hodiernum diem, succedentium sibimet Episcoporum serie, & tot populorum consensione firmatur. CACODO. Qualis est ista autoritas, in quo consistit, & penes quos est? ORTHODOXVS. Ista est autoritas ligandi & soluendi, ista est potestas excōmunicandi & rebelles coercendi, item præcipiendi & statuendi, denique

Ecclesie
autoritas
ac potestas

V 4 ordinan-